nostní třídy dosavadního systému hodnostních tříd úředníků státních, aniž má pro otázku těchto požitků služebních nedostatek náležitostí kvalifikačních dle § 3, odst. 1 cit. zák. právního významu.

Je tedy naříkané rozhodnutí úplně ve shodě se zákonem a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 860.

Zabírání bytů: * Má-li někdo dva byty a zřídil-li náhradní místnosti za jeden z nich (§ 9, odst. 4 zák. o zab. bytů), nemůže se mu ani druhý byt zabrati z důvodu, že má majetník jeho byty dva.

(Nález ze dne 27. května 1921 č. 6503.)

Věc: Josef H. ve Vokovicích (adv. Dr. Lad. Zgust z Prahy) proti nájemnímu úřadu hlavního města Prahy stran zabrání místností.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Rozhoduje o stížnosti uvážil nejvyšší správní soud toto:

— — Stěžovatel má byty dva, jeden v Praze, druhý ve Vokovicích. — — — — — — —

Poukazoval již ve svém odporu k tomu, že za 1 místnost svého Pražského bytu opatřil místnost náhradní. Správnost této okolnosti potvrzena byla společným bytovým úřadem v Praze dne 19. ledna 1921. Vzhledem k této skutečnosti ponechána byla v odpor vzatým rozhodnutím stěžovateli ze zabraného bytu jedna místnost k uložení nábytku. Majitel zabraných místností má však dle § 8, posl. odst. zák. o zab. bytů nárok na ponechání místnosti, které je nevyhnutelně třeba k řádnému uložení nábytku a zařízení ze zabraných místností bez ohledu na to, opatřil-li náhradní místnost čili nic. Účinek opatření náhradní místnosti dle § 9 zák. o zab. bytů záleží v tom, že místnost, jež by jinak zabrání podléhala, jest ze zabrání vyloučena. Ustanovení toto sleduje účel, aby majitel místnosti takové chráněn byl ve své volné disposici s ní, ze kteréž se úřad vylučuje. Úřad tedy nemůže místnost, za kterou zřízena byla místnost náhradní, ponechati majiteli zabíraných místností k uložení nábytku, t. j. k účelu, o jehož splnění se postarati musí i tehdy, když náhradních místností zde není. V tomto směru jest tudíž naříkané rozhodnutí nezákonné.

Stěžovatel uplatňoval dále již v řízení administrativním, že zabrání jest nepřípustno, protože 1 pokoj jeho Vokovického bytu slouží za skladiště nábytku a zbývající 3 pokoje že jsou ze zabrání vyloučeny dle § 9 cit. zákona, poněvadž v jednom uložena jest cenná knihovna a za dva opatřeny byly náhradní místnosti..., kteroužto posléz uvedenou okolnost společný bytový úřad potvrdil....

Místnosti, za které opatřeny byly místnosti náhradní, jsou, jak již uvedeno bylo, ze zabrání podle § 8 vyloučeny. To znamená, že k místnostem takovým úřad při zabírání bytů dle § 8 cit. zák. vůbec přihlížeti nesmí, ježto majitel jejich dal za ně úřadu k disposici místnosti jiné. Důsledkem

toho nesmí k místnostem těm úřad přihlížeti ani jako k jinému bytu ve smyslu § 8 č. 1. Opačný názor vedl by ke konsekvenci, že by majiteli 2 bytů přes to, že za jeden z nich zřídil byt náhradní, mohl býti zabrán druhý byt, náhradním bytem nekrytý, tak, jako kdyby byl vůbec náhrady neopatřil. Pak by však minulo se s cílem ustanovení § 9, jehož účelem jest, aby ti, kdo náhradní byty opatří, sproštěni byli následků, jimž dle § 8 jsou vydáni.

Jest tedy nezákonným, že úřad k uvedené námitce vůbec nepřihlížel.

Měl-li snad úřad na mysli okolnost, že k bytu stěžovatelovu ve Vokovicích kromě těchto 2 místností patří ještě další 2 pokoje, pak měl dříve, než je uznal za místnosti sloužící bytové potřebě stěžovatelově, vyšetřit, zda odpovídá pravdě tvrzení stěžovatele, že tomu tak není, nýbrž že slouží 1 místnost k uložení nábytku z ostatních místností v domě stěžovatelově ve Vokovicích se nalézajících a pronajatých, a druhá k uložení cenné knihovny. V tom, že se tak nestalo, spočívá vada řízení. — — —

Č. 861.

Administrativní řízení: Rozhodnutí vydané nepříslušným úřadem zůstane zmatečným i když bylo v instanční cestě potvrzeno úřadem, který dle zákona sám byl k vydání jeho povolán.

(Nález ze dne 28. května 1921 č. 6126.)

Věc: Obec Zdeslavy (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze (zast. min. konc. Drem R. Stránským) stran zabrání budovy bývalé německé školy ve Zdeslavě pro českou školu obecnou.

Výrok: Nařikané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Předseda zemské školní rady v Praze zřídil rozhodnutím ze dne — v obci Zdeslavě podle zákona ze dne 3. dubna 1919 č. 189 sb. z. a n. jednotřídní obecnou školu veřejnou s českým jazykem vyučovacím. Rozhodnutím ze dne — vyslovila pak zemská školní rada v dohodě se zemskou politickou správou, že zabírá budovu německé obecné školy v Zdeslavě, která byla uprázdněna zrušením této školy v prosinci 1919, podle § 7 zákona ze dne 3. dubna 1919 i s příslušenstvím nuceným nájmem za tím účelem, aby v budově té umístěna byla veřejná česká škola národní a byt jejího správce.

Odvolání proti tomu podané bylo nařikaným rozhodnutím v dohodě s ministerstvem vnitra zamítnuto jako neodůvodněné a zřízení nuceného nájmu podle § 7 zákona ze dne 3. dubna 1919 č. 189 potvrzeno. — — —

Nejvyšší správní soud shledal stížnost důvodnou. Stěžující si obec jest jako majitelka zmíněné školní budovy dle § 7 zákona ze dne 3. dubna 1919 ovšem povinna realitu tuto pro účely školní přenechati, avšak jen pro takové školy, které odpovídají zmíněnému zákonu, byly zřízeny povolaným k tomu úřadem, jestliže též zábor byl kompetentním úřadem vysloven.